

PARÍS - 28 abril 2021 2.00 h

La llengua, en mans del Constitucional francès

Uns 60 diputats presenten un recurs d'inconstitucionalitat contra la nova llei sobre els idiomes locals a França

La promoció del català, el basc o el bretó queda en mans d'una resolució judicial

Emmanuel Macron, ahir, en una roda de premsa a París **EFE / CHRISTOPHE PETIT TESSON.**

ENRIC BONET - PARÍS

La nova llei francesa sobre les “llengües regionals” s’enfronta a un camí d’obstacles. La voluntat de promoure l’ús del català, bretó, basc o cors no resultarà gens fàcil que esdevingui una realitat quotidiana en un país tan centralista com França.

El 8 d’abril, l’Assemblée Nationale va aprovar la primera legislació en la història de la Cinquena República que afavoreix l’ús d’aquests idiomes locals. Aquesta norma autoritzava, per primera vegada al país veí, l’aprenentatge en immersió lingüística a la xarxa d’escoles públiques. No obstant això, a l’hora de la veritat, la seva aplicació ha quedat en mans d’una decisió judicial. La darrera paraula la tindrà el Consell Constitucional, l’equivalent francès del Tribunal Constitucional espanyol.

Uns 60 diputats han presentat un recurs d’inconstitucionalitat contra alguns dels aspectes més ambiciosos del text, segons un tràmit realitzat dijous passat al vespre, poques hores abans de la seva entrada en vigor.

La legislació havia rebut el suport d'una contundent majoria parlamentària –247 vots a favor i només 76 en contra– i el govern francès havia desestimat la possibilitat de presentar un recurs. Però finalment la iniciativa d'aquests diputats, molts d'ells membres de La República en Marxa (el partit del president Emmanuel Macron), fa que el futur de la llei depengui d'una resolució del Constitucional.

En concret, el recurs qüestiona el fet que es promogui el finançament per part de les administracions municipals d'escoles associatives i privades, com ara els centres Bresola a la Catalunya Nord. “Actualment, observem que a la Bretanya només un 7% dels nens aprenen en una escola bilingüe bretó-francès, tot i que els estudis d'opinió mostren que un 40% de les famílies voldrien que rebessin aquest tipus d'educació”, explicava en una entrevista per a El Punt Avui el diputat Paul Molac, principal impulsor de la llei, per justificar el finançament públic d'aquests centres privats, en el cas que els municipis no ofereixin als habitants que ho desitgen la possibilitat d'aprendre el català, basc o bretó en escoles públiques.

Francès, i punt

La Constitució a França estipula que l'única llengua oficial és el francès, tot i que una reforma constitucional del 2008 va establir que “les llengües regionals formen part del patrimoni” del país.

El perill que el Constitucional aigualeixi les mesures més ambicioses del text és real, tot i que els seus promotors consideren que respecta la carta magna, ja que no exigeix l'obligatorietat de l'ensenyament en l'idioma local i garanteix l'aprenentatge del francès.

Per modestos que siguin, els avenços de les minories nacionals mai són un camí de roses.

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1961033-la-llengua-en-mans-del-constitucional-frances.html>